

РЕШЕНИЕ

№ 231

гр. Велико Търново, 24.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Велико Търново, четвърти състав, в съдебно заседание на пети август две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПАВЛИНА ТОНЕВА

при участието на секретаря В.Г., изслуша докладваното от съдия Тонева адм. дело № 137 по описа за 2020 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 45, ал. 5 от ЗМСМА.

Образувано е по жалба на Кмета на Община Лясковец против Решение № 55/06.02.2020 г. по протокол № 7/06.02.2020 г. на Общински съвет - Лясковец, с което изменя съдържанието на Приложение № 1 към свое Решение № 438/30.08.2018 г., като заличава в него № 4 - язовир „Пехчана“, в землището на гр. Лясковец и с. Добри дял, община Лясковец, поземлен имот с идентификатори 44739.312.312 в землището на гр. Лясковец и 21453.179.422 в землището на с. Добри дял, актуван с Акт за общинска собственост № 562/07.08.2018 г., а всички посочени активи след него преминават с един номер напред в списъка, като общият им брой става 11 (единадесет). С оспореното решение Общински съвет - Лясковец възлага на Кмета на Община Лясковец да уведоми Министерство на икономиката за промяната в съдържанието на Приложение № 1 и му определя за това срок за изпълнение 2 (два) работни дни, след влизане в сила на решението и възлага на Кмета на Община Лясковец включването на язовир „Пехчана“ в Списъка за разпореждане с обекти общинска собственост за 2020 г. - за концесия.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен поради неспазването на предвидената от закона форма, допуснати съществени процесуални нарушения и постановяване в противоречие на материалния закон, както и несъответствие на решението с целта на закона. По - конкретно намира, че оспореният административен акт не съдържа фактически и правни основания за издаване и е налице невъзможност да се установи дали е спазен редът за приемане, в т.ч. изискването за поименно гласуване съгласно нормата на чл. 27, ал. 5 от ЗМСМА, доколкото се касае за разпореждане с имот – общинска собственост на основание чл.21, ал.1, т. 8 от ЗМСМА. Навеждат се доводи за нарушение на чл. 37 от ЗМСМА поради съществуването на личен интерес на вносителя на предложението, който е взел участие и при гласуването на същото в качеството си на общински съветник. Твърди се още, че с оспореното решение е изменено влязло в законна сила предходно решение на същия издател, което по принцип е допустимо при спазване на разписаната в процесуалния закон процедура и наличието на конкретни хипотези относно възобновяване на административното производство, но в случая липсват правни и фактически основания за развитието на такова производство. Допълва, че оспореното решение противоречи на принципа на съразмерност и целта на местното самоуправление. Намира, че общинският съвет е излязъл извън законоустановената си компетентност, пререшавайки въпрос, който вече е окончателно решен, и възлагайки на кмета задължение за включване на процесния язовир в списъка на обектите – общинска собственост за разпореждане за текущата година, каквото правомощие по закон има единствено общинския съвет. Излага съображения и за несъответствие на решението с целта на закона. Процесуалният представител ***.К. представя писмена защита, с която преповтаря изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспореното решение на общинския съвет. Моли за отмяна на оспорения административен акт на Общински съвет - Лясковец. Не претендира разности.

Ответникът - Общински съвет - Лясковец, чрез процесуалния си представител ***.И., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, като моли за отхвърлянето ѝ. Решението намира за законосъобразно. Не представя писмена защита в указания срок, въпреки предоставената му от съда възможност. Не претендира разности.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл. 168 от АПК, административния съд приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален акт е започнало с Предложение на Р.Г.Ив.– общински съветник от ПП „Земеделски съюз „Александър Стамболийски“, рег. № 36/27.01.2020 г., адресирано до Общински съвет – Лясковец, за изменение на Решение № 438/30.08.2018 г. по Протокол № 51/30.08.2018 г. на Общински съвет – Лясковец, с което последният дава съгласие на Община Лясковец да прехвърли на държавата безвъзмездно имоти – публична общинска собственост, представляващи 12 броя язовири – собственост на Община Лясковец, съгласно Приложение № 1 и възлага на Кмета на Община

Лясковец да внесе в Министерството на икономиката мотивирано предложение за промяна на собствеността на имотите по т. 1. Предложението е за заличаване в Приложение № 1 към решението на № 4 – язовир „Пехчана“ в землището на гр. Лясковец и в землището на с. Добри дял; възлагане на Кмета на Община Лясковец да уведоми Министерство на икономиката за промяната в съдържанието на Приложение № 1 и определяне за това срок за изпълнение 2 (два) работни дни, след влизане в сила на решението и възлагане на Кмета на Община Лясковец включването на язовир „Пехчана“ в Списъка за разпореждане с обекти общинска собственост за 2020 г. За язовир „Пехчана“ е съставен Акт за публична общинска собственост № 562 от 07.08.2018 г., вписан в Служба по вписванията – Горна Оряховица на дата 14.08.2018 г.

Предложението е разгледано на заседание от 03.02.2020 г. на ресорната постоянна комисия „Икономическо развитие, земеделие, еврофондове, приватизация и следприватизационен контрол, и концесии“ към Общински съвет - Лясковец преди внасянето му за обсъждане в Общинския съвет, видно от изготвения протокол от същата дата. Видно от представения протокол № 7 от 06.02.2020 г. от проведеното заседание на общинския съвет предложението за изменение на Решение № 438/30.08.2018 г. по Протокол № 51/30.08.2018 г. на Общински съвет – Лясковец е разгледано на редовно заседание на съвета и са изслушани председателят на постоянна комисия по „Икономическо развитие, земеделие, еврофондове, приватизация и следприватизационен контрол и концесии“ към Общински съвет - Лясковец, вносителят на предложението и Кмета на Община Лясковец. Последвали са изказвания и дискусии. При обсъждането и гласуването на административния акт са присъствали 16 от общо 17-те общински съветници След проведено гласуване с 9 гласа „за“ и 7 гласа „против“, въздържали се – няма, е прието оспореното в настоящото производство Решение № 55 по Протокол № 7 от 06.02.2020 г. на Общински съвет - Лясковец, с т. 1 от което се изменя съдържанието на Приложение № 1 към свое Решение № 438/30.08.2018 г., като заличава в него № 4 - язовир „Пехчана“, в землището на гр. Лясковец и с. Добри дял, община Лясковец, поземлен имот с идентификатори 44739.312.312 в землището на гр. Лясковец и 21453.179.422 в землището на с. Добри дял, актуван с Акт за общинска собственост № 562/07.08.2018 г., а всички посочени активи след него преминават с един номер напред в списъка, като общият им брой става 11 (единадесет). С т.2 от оспореното решение Общински съвет - Лясковец възлага на Кмета на Община Лясковец да уведоми Министерство на икономиката за промяната в съдържанието на Приложение № 1 като определя за това срок за изпълнение 2 (два) работни дни, след влизане в сила на решението и с т. 3 от решението възлага на Кмета на Община Лясковец включване на язовир „Пехчана“ в Списъка за разпореждане с обекти общинска собственост за 2020 г. - за концесия.

На основание чл. 45, ал. 5 от ЗМСМА кметът на Община Лясковец е подал жалба с вх. № 75/25.02.2020 г. срещу приетото от Общински съвет - Лясковец Решение № 55 по Протокол № 7 от 06.02.2020 г. с искане за отмяната му като незаконосъобразно. С Определение № 86 от 04.03.2020 г. по адм.дело № 137/2020 г. по описа на АСВТ жалбата е оставена без разглеждане поради просрочие и е прекратено съдебното производство. С Определение № 7301 от 11.06.2020 г. по адм.дело № 4818/2020 г. по описа на Върховен административен съд е отменено Определение № 86 от 04.03.2020 г. по адм.дело № 137/2020 г. на АСВТ и делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия. Прието е, че присъствието на кмета на сесия на Общинския съвет не е задължително и не отменя задължението по чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА за изпращане на приетите решения на кмета на общината в 7-дневен срок от приемането им. С предоставяне на решенията в писмен вид и съобразно изискванията за окомплектоването им /при нужда/, е налице възможност за подробното им проучване от страна на адресата и формулиране на преценка за законосъобразност или за основания за оспорването им. В конкретния случай е прието, че оспореният акт е съобщен на кмета на общината на 17.02.2020 г., а оспорването му пред съда е входирано на 25.02.2015 г., при което необосновано АСВТ е приел, че оспорването е просрочено. С тези мотиви, делото е върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

С Определение от 17.06.2020 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание, съдът е разпределил доказателствената тежест, като е указал на ответника, че на основание чл. 170, ал. 1 и чл. 171, ал. 4 от АПК в негова тежест е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Като писмени доказателства по делото са приети материалите, съдържащи се в административната преписка по приемане и издаване на оспорения административен акт, изпратена с писмо изх. № 75#1/26.02.2020 г. на Общински съвет - Лясковец, както и приложените към жалбата документи, подробно описани в 18 пункта от същата.

По искане на процесуалния представител на ответника са разпитани в качеството на свидетели Р.Г.Ив. – общински съветник в ОбС – Лясковец и вносител на предложението за приемане на оспореното решение, както и К.Д.К. – земеделски производител. Св. и. заявява, че е решил да направи предложение за изваждане на язовир „Пехчана“ от списъка за одържавяване след среща със земеделските производители от района на с. Добри дял, които изразили желание за напояване на земята си от въпросния язовир. Посочва, че предназначението на язовира е за напояване като до 2018 г. е бил отдаден на концесия, която по искане на концесионера е прекратена. Създал сдружение за напояване заедно със земеделски производители от района с цел получаване и използване на язовира за поливане на земеделските земи. Твърди, че при вземане на оспореното в настоящото производство решение не е гласувал.

Св. К. посочва, че стопанисва земеделски земи в землището на с. Добри дял и Община Лясковец, около язовир „Пехчана“. Заявява, че заедно с други земеделски производители решили да направят сдружение за напояване предвид засушаването и възможността да ползват язовира до техните земи. Поради това се обърнали за съдействие към св. и., който им разяснил обстоятелствата във връзка със собствеността на язовира и впоследствие внесъл предложението за отмяна на решението, с което се предлага да бъде прехвърлен на държавата. Според свидетеля язовирът е в добро техническо състояние. Не знае язовирът да е предвиден за

концесия (пояснява, че не знае какво означава терминът „концесия“).

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспорването е направено от страна с надлежна активна процесуална легитимация, съгласно специалния текст на чл. 45, ал. 5 от ЗМСМА, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Жалбата е подадена до компетентния да го разгледа съд, в законоустановения 14 –дневен срок. Посочените обстоятелства обуславят процесуалната допустимост на оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна поради следните съображения:

След извършване на служебна проверка на основание чл. 168, ал.1 от АПК, съдът установи, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, но при съществено нарушение на изискването за форма по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК. Основателни са възраженията на жалбоподателя за наличие на пороци в оспореното решение, изразяващи се в липсата на мотиви. Обстоятелството, че решението се взема от колективен орган, не освобождава същия от задължението да мотивира взетите решения. В процесния случай обжалваното решение не съдържа мотиви, обосноваващи изменението на Решение № 438/30.08.2018 г. по Протокол № 51/30.08.2018 г. на Общински съвет – Лясковец в частта, в която на основание § 33 от ЗР на ЗИД на Закона за водите (обн. ДВ, бр. 55 от 03.07.2018 г.) е дадено съгласие за безвъзмездно прехвърляне на собствеността на язовир „Пехчана“ – публична общинска собственост, на държавата. За приемане на оспореното решение като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 33, ал. 1, т. 2 от ЗМСМА, съгласно която общинският съветник има право да предлага включването в дневния ред на заседанията на общинския съвет разглеждането на въпроси от компетентността на съвета и да внася проекти за решения. Посочената разпоредба регламентира единствено правомощие на общинския съветник да внася проекти за решения от компетентността на общинския съвет, но позоваването единствено на тази норма като правно основание за издаване на индивидуалния административен акт не изпълнява въведеното в закона изискване за мотивираност на административния акт. Не е посочено конкретно законово регламентирано материалноправно основание за приемането на акта. Следва да се посочи, че фактическите основания могат да се съдържат и отделно в административната преписка, но съдът не откри такива както в първоначално представената преписка, така и в допълнителните писмени доказателства, представени от ответника. Проектът – предложението на общинския съветник се основава на „засилен интерес от страна на земеделски производители, обработващи земеделски земи в близост до язови „Пехчана“... и очевидни ползи за общинския бюджет при отдаването му на концесия...“, но това не са мотиви, които представляват конкретни съображения за приетото изменение. Заявеното в съдебно заседание твърдение от вносителя на проекта - предложението – св. и., че предназначението на язовира е бил за напояване, както и липсата на отговор от Министерството на икономикта относно започнала процедура за прехвърляне на язовира в собственост на държавата не могат да санират допуснатия порок във формата на обжалвания административен акт, в какъвто смисъл е Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК. Административният орган е допуснал съществено нарушение на изискването за форма по чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото има мотиви, но същите не са изчерпателни и с предвиденото законово съдържание.

По съществува на спора, съдът счита, че оспореният административен акт е постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон и в несъответствие с целта на закона.

Не се доказва и в настоящото производство, въпреки разпределената от съда с разпореждането за насрочване на делото тежест за административния орган, че са налице всички фактически и материалноправни предпоставки за издаване на оспорвания административен акт.

На първо място, съдът намира, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 37 от ЗМСМА, която въвежда ограничение за общинския съветник да участва при вземането на решения, които се отнасят до негови имуществени интереси или до интересите на съпруг и роднини по права линия и по сребрена линия до четвърта степен включително и по сватовство до втора степен включително. Решението на колективен орган, че процесния язовир ще бъде изключен от списъка за одържавяване не би могло да се включи в така формулираната забрана, тъй като не обуславя имуществени интереси и не рефлектира върху патримониума на физическите лица. Необосновано и недоказано е твърдението на жалбоподателя за наличен интерес с оглед обстоятелството, че сдружение за напояване, което е в процес на създаване и в което участва общинският съветник – вносител на предложението за приемане на процесното решение, щяло да се яви потенциален кандидат в процедурата по използване на язовира за напояване. Дори впоследствие да се реализира такъв факт, то той сам по себе си не е във връзка с имуществената сфера на съветника.

Доколкото предмет на оспореното пред съда решение на общинския съвет е имот - язовир, публична общинска собственост, по отношение на който са предприети действия по разпореждане, то същото попада в обхвата на разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА. Предвид характера на оспореното решение, съдът намира, че са спазени изискванията на чл. 27, ал. 2 и ал. 4 от ЗМСМА, според които заседанията на общинския съвет са законни, ако присъстват повече от половината от общия брой на съветниците (в настоящия случай повече от 9), като решенията по чл. 21, ал. 1, т. 8 от същия закон следва да се вземат с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците, което императивно законово изискване при вземането на решението за приемане на процесния административен акт е спазено. Въпреки горното, съдът констатира, че не е спазено императивното изискване на чл. 27, ал. 5 от ЗМСМА, според което решенията на общинския съвет по чл. 21, ал. 1, т. 6, 7, 8, 9, 10, 14 и 15 от ЗМСМА се приемат с поименно гласуване, което се отразява в протокола от заседанието. Никъде в съдържанието на Протокол № 7/04.02.2020 г. от заседанието на Общински съвет – Лясковец не е отбелязано, че гласуването по т. 2 от дневния ред е извършено поименно, с името на общинския съветник и как е гласувал относно оспореното решение, а е налице обикновено отразяване на броя на гласувалите за приемането му и на отрицателния вот, при липса на въздържали се. Представената от ответника таблица (л. 73 от делото) от проведено електронно гласуване чрез компютъризирана система с имената на всеки общински съветник и това как е гласувал представлява самостоятелна таблица, която дори не е инкорпорирана в

протокола от проведеното на 06.02.2020 г. заседание на съвета, съдът намира, че не покрива изискванията на чл. 27, ал. 5 ЗМСМА. Действително, съдът установи, че Правилникът за организацията и дейността на общински съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация на Община Лясковец, действал към момента на приемане на оспорваното решение, регламентира електронно гласуване на решенията и отчитане на вота, като е предвидена възможност при поименно гласуване да бъде използвана компютъризираната система. Тази организация за по – бързо отчитане на проведеното гласуване и резултата от вота не отменя императивното законово изискване за възпроизвеждане на резултата в протокола от заседанието на общинския съвет. След като чл. 27, ал. 5 от ЗМСМА предвижда удостоверяването на поименното гласуване да става с отбелязване в самия протокол и след като такова отбелязване липсва, то твърдението на ответника, че решението е прието с поименно гласуване, е недоказано. Нарушението на административнопроизводствените правила е съществено и е отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК.

Дори и да се приеме съвсем условно, че посоченото процесуално нарушение при приемане въпросното решение от общинския съвет не е съществено, оспореният от Кмета на Община Лясковец административен акт е незаконосъобразен, тъй като противоречи на материалния закон.

На първо място, както се посочи вече, измененото решение е прието на основание § 33 от Заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.), който към този момент е имал следното съдържание: в тримесечен срок от влизането в сила на този закон кметовете на общини внасят в Министерството на икономиката мотивирано предложение за промяна на собствеността на язовирите при наличие на взето решение от съответния общински съвет за прехвърляне собствеността безвъзмездно на държавата. Впоследствие разпоредбата на § 33 от ЗР към ЗИДЗВ е изменена с ДВ бр. 61 от 2019 г., в сила от 07.07.2018 г., като законодателят е преценил, че предмет може да бъде не всеки язовир, собственост на общината, а само този, който е публична общинска собственост. Видно от изменението на нововъведеното изискване към собствеността на язовира, който ще се прехвърля на държавата, е придадено действие със задна дата (07.07.2018 г.). От събраните по делото доказателства се установява, че Кметът на Община Лясковец е изпълнил изискванията на закона, като въз основа на Решение № 438 от 30.08.2018 г. по Протокол № 51 от същата дата, със Заявление изх. № ОС-4998 от 27.09.2018 г. до Министъра на икономиката е предложил безвъзмездно прехвърляне на държавата на язовири, общинска собственост (общо 12 броя), на основание § 33 от ЗР към ЗИДЗВ (ДВ, бр. 55 от 03.07.2018 г.), като под № 4 от списъка е язовир „Пехчана“, находящ се в землището на гр. Лясковец и с. Добри дял, община Лясковец, поземлен имот с идентификатори 44739.312.312 в землището на гр. Лясковец и 21453.179.422 в землището на с. Добри дял. Тук следва да се отбележи, че процесният язовир отговаря на нововъведеното с § 33 от ЗР към ЗИДЗВ (доп., бр. 61 от 2019 г., в сила от 07.07.2018 г.) изискване да бъде публична общинска собственост, видно от съставения и приложен към преписката Акт за публична общинска собственост № 562/07.08.2018 г. Няма данни цитираното Решение № 438 от 30.08.2018 г. на Общински съвет – Лясковец да е обжалвано по съдебен ред, поради което съдът приема, че е влязъл в сила административен акт и като такъв подлежи на изпълнение. Приемането на последващото Решение № 55/06.02.2020 г. по протокол № 7/06.02.2020 г. на Общински съвет – Лясковец и оспорено пред съда, реално представлява изменение на съдържанието на вече приетото и влязло в сила Решение № 438 от 30.08.2018 г. по Протокол № 51/30.08.2018 г. В Глава седма от АПК законодателят е регламентирал изчерпателно процесуалните изисквания - предпоставки, кой орган и сроковете, при които може да бъде отменен или изменен влязъл в сила индивидуален административен акт, с оглед формалната законна сила, с която се ползва влезият в сила и неоспорен пред съда административен акт. Нито в обжалваното решение, нито в някой от съдържащите се в преписката документи може да се направи индикация, че възобновяване на административно производство по чл. 99 и сл. от АПК е проведено. Административното производство може да се възобнови и материалноправния въпрос да се пререша, но липсват мотиви в тази насока. Горното обуславя и незаконосъобразност на т. 2 от оспореното решение, с която е възложено на кмета да уведоми министъра на икономиката за изваждане от списъка за безвъзмездно прехвърляне на собствеността върху процесния обект на държавата.

Следва да се има предвид, че уредената в § 33 от ЗР към ЗИДЗВ, (ДВ, бр. 55 от 2018 г., доп., бр. 61 от 2019 г., в сила от 07.07.2018 г.) възможност за промяна на собствеността на язовир – публична общинска собственост не е достатъчно прецизна относно реда, по който ще се прехвърли собствеността на държавата от общината, поради което е законодателно доуредена с нормите на чл. 19а (Нов – ДВ, бр. 61 от 2019 г., в сила от 02.08.2019 г.) и чл. 19б (Нов – ДВ, бр. 61 от 2019 г., в сила от 2.08.2019 г.), макар и година по – късно по неясно какви причини, където областният управител е органът, който извършва проверка и преценка на всеки един от предложените обекти като приема или отказва дарението при наличие на някое от изрично изброените в чл. 19б, ал. 5 от Закона за водите основания. Този извод следва и от мотивите към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите и от § 7, ал. 1 от ПЗР към ЗИДЗВ (ДВ, бр. 61 от 2019 г., в сила от 02.08.2019 г.), според който в едномесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на икономиката предоставя на съответния областен управител внесените до влизането му в сила в Министерството на икономиката предложения на кметовете на общини за промяна на собствеността на язовирите след прието решение на съответния общински съвет за прехвърляне собствеността безвъзмездно на държавата, а съгласно ал. 2 за предложенията по ал. 1 областният управител прилага чл. 19б. След като с цитираната специална правна норма се приема, че безвъзмездното прехвърляне на правото на собственост върху язовир – публична общинска собственост на държавата представлява едностранна правна сделка – дарение и е възможно като изключение от общото правило в чл. 34, ал. 4 от Закона за общинската собственост и на основание чл. 7, ал. 2 от с.з, то приемането на дарението в полза на държавата или отказът от него именно от областният управител е логично законодателно решение по аргумент от разпоредбата на чл. 43б и чл. 70, ал. 1 от Закона за държавната собственост. Особеността на разпореждането с имоти общинска собственост като сложен фактически състав, включва издаване на административен акт от органа на местно самоуправление по чл. 21, т. 8 от ЗМСМА и сключване на писмен

договор по чл. 196, ал. 2 от ЗВ, който замества нотариалната форма. Въпросната процедура по промяна на собствеността върху язовира е възможна въз основа на приетото и влязло в сила решение на общинския съвет, в случая Решение № 438 от 30.08.2018 г. по Протокол № 51/30.08.2018 г. на ОбС - Лясковец, а неговото последващо изменение с оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 55/06.02.2020 г. по протокол № 7/06.02.2020 г. на Общински съвет – Лясковец, е предприето без да е проведено производство по чл. 99 и сл. от АПК.

На следващо място, обжалваното решение по т. 3, задължаващо Кмета на общината да „включи язовир „Пехчана“ в Списъка за разпореждане с обекти общинска собственост за 2020г.“ противоречи на закона. Разпоредбата на чл. 8, ал. 9 от Закона за общинската собственост (ЗОС) възлага на общинския съвет да приеме план за действие за общинските концесии в съответствие със Закона за концесиите и годишна програма за управление и разпореждане с имотите - общинска собственост, по предложение на кмета на общината. Според същата разпоредба програмата се приема най-късно до приемането на бюджета на общината за съответната година и може да бъде актуализирана през годината, като при необходимост се извършва и актуализация на общинския бюджет. Дори и да се приеме, че в т. 3 от оспореното Решение № 55 по Протокол № 7 от 06.02.2020 г. на Общински съвет – Лясковец колективният орган е възложил на Кмета на Община Лясковец задължение за промяна в Годишна програма за управление и разпореждане с имотите - общинска собственост за 2020 г. във връзка с въпросния язовир, а не както е посочено „Списъка за разпореждане с обекти общинска собственост за 2020 г.“, какъвто списък реално не е приеман от настоящия общински съвет, съдът намира, че възлагането на извършване на правни и фактически действия по актуализация на годишната програма от кмета е прието извън правомощията на общинския съвет по чл. 21 от ЗМСМА. Правата и задълженията на кмета на общината в отношенията му със съответния общински съвет касаят публичноправни отношения и са регламентирани с императивни правни норми. Между органа за местно самоуправление и териториалния орган на изпълнителна власт - кмета на общината липсва пряка йерархическа връзка, поради което двата органа не могат да си вменяват задължения извън определените такива с изрична правна норма. След като съгласно чл. 8, ал. 9 от ЗОС в правомощията на съответния общински съвет е да приеме Годишна програма за управление и разпореждане с имотите - общинска собственост за съответната година, то негово е и правомощието за нейната актуализация през текущата година по предложение на кмета на общината.

Оспореното Решение № 55 по Протокол № 7 от 06.02.2020 г. на Общински съвет – Лясковец е незаконосъобразно и поради несъответствие с целта на закона.

Голяма част от язовирите на територията на страната са собственост на общините. Съгласно чл. 139, ал. 1 и чл. 141, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Закона за водите (ЗВ) като собственици те са длъжни да поддържат язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние.

За голяма част от язовирите - публична общинска собственост от компетентните органи са издадени предписания за извършване на различни по вид и обем ремонтни дейности. Проектирането и изпълнението на ремонтните дейности на язовирите, с които да се възстанови и поддържа в изправност техническото им състояние, изисква значителни финансови средства, каквито общините не могат да осигурят от собствените си приходи или други източници. За спазването на разпоредбите на Закона за водите, общините отделят сериозен финансов ресурс. Същият е необходим за поддържането на язовирните стени и съоръженията към тях в такова техническо състояние, което да не застрашава живота и здравето на хората.

Проблемът за безопасността на язовирите стои пред повечето от общините и с оглед на това са предприети редица законодателни промени. В изпълнение на държавната политика, свързана с дейностите по поддържане в изправно техническо състояние на язовирните стени и съоръженията им, в § 33 от Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.) е предвидена възможност в тримесечен срок от влизане в сила на закона, кметовете на общини да внесат в Министерството на икономиката мотивирано предложение за промяна на собствеността на язовирите при наличие на решение, взето от съответния общински съвет за прехвърляне на собствеността им безвъзмездно на държавата.

Общинският съвет е длъжен да упражнява правомощията си по чл. 21 от ЗМСМА в съответствие с конституционното задължение - да използва своето право на собственост в интерес на териториалната общност. В случая взетото решение на Общински съвет - Лясковец не е в интерес на местната общност, тъй като ще обремени финансово в значителна степен общината с разходи за техническата поддръжка на язовира, откриването и провеждането на концесионна процедура, и то при условие, че е в ход процедура по регистрация на сдружение за напояване. Поради това обжалваното решение се явява в явно противоречие с интересите на местната общност.

По изложените по - горе съображения съдът намира Решение № 55/06.02.2020 г. по протокол № 7/06.02.2020 г. на Общински съвет – Лясковец за незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и липсата на искания за присъждане на разноски, такива не следва да се присъждат.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – Велико Търново, четвърти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Кмета на Община Лясковец Решение № 55/06.02.2020 г. по протокол № 7/06.02.2020 г. на Общински съвет - Лясковец, с което изменя съдържанието на Приложение № 1 към свое Решение № 438/30.08.2018 г., като с т. 1 заличава в него № 4 - язовир „Пехчана“, в землището на гр. Лясковец и с. Добри дял, община Лясковец, поземлен имот с идентификатори 44739.312.312 в землището на гр. Лясковец и 21453.179.422 в землището на с. Добри дял, актуван с Акт за общинска собственост № 562/07.08.2018 г., а всички посочени активи след него преминават с един номер напред в списъка, като общият им брой става 11 (единадесет); с т. 2 от решението възлага на Кмета на Община Лясковец да уведоми Министерство на икономиката за промяната в съдържанието на Приложение № 1 и му определя за това срок за изпълнение 2 (два) работни дни, след влизане в сила на решението и с т. 3 възлага на Кмета на Община Лясковец включване на язовир „Пехчана“ в Списъка за разпореждане с обекти общинска собственост за 2020 г. - за концесия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от от съобщаването на страните, че е изготвено.

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: